

Arrest

nr. 279 924 van 9 november 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VANDER VELPEN
Atletenstraat 31
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn op 19 juli 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 22 juni 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 juli 2022 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. VANDER VELPEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 december 2021 diende verzoekster in eigen naam en in naam van haar minderjarige zoon een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Nederlandse moeder.

Op 22 juni 2022 werd ten aanzien van verzoekster een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 23.12.2021 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van haar moeder, de genaamde V.J.E.(RR: [...]), van Nederlandse nationaliteit, in toepassing van artikel 40 bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn (...)'.

Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving hiervan werden volgende documenten voorgelegd:

- * Balans jaren 2019 en 2020 opgesteld door A.& A. B&N BV van de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon, N.C. in Nederland*
- * Aangifte inkomstenbelasting inkomsten 2020 (Nederland) op naam van de referentiepersoon*
- * Een arbeidsovereenkomst op naam van betrokkene van haar tewerkstelling bij Telecommunicatie Autoriteit Suriname en bijhorende loonfiches*
- * Een aantal uittreksels van stortingen van geldbedragen ten gunste van betrokkene (via tussenpersoon)*

Wat het onvermogen van betrokkene betreft, dient vastgesteld te worden dat dit met afdoende werd aangetoond.

Wel in tegendeel, betrokkene was wel degelijk vermogend in het land van herkomst of origine, zo blijkt uit de arbeidsovereenkomst en bijhorende loonfiches van haar tewerkstelling in Suriname.

De vaststelling dat betrokkene in haar land van herkomst tewerkgesteld was, valt niet te rijmen met de, in het kader van deze aanvraag, voorgehouden bewering ten laste van de referentiepersoon te zijn en dit reeds ten tijde van betrokkenes verblijf in haar herkomstland. Betrokkene beschikte dus klaarblijkelijk wél over eigen inkomsten.

Bijgevolg kan ze niet beweren dat ze ten laste was (is) van haar moeder, in casu de referentiepersoon. De nog aangebrachte stukken (uittreksels van stortingen als bewijs van financiële steun) zijn bijgevolg niet relevant voor onderhavige aanvraag. Betrokkene was niet onvermogend voorafgaand aan haar komst naar België. De afhankelijkheidsrelatie tussen betrokkene en de referentiepersoon wordt dan ook betwist.

Het gegeven dat betrokkene sedert 23.12.2021 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden

niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

1.2. Op dezelfde dag werd ten aanzien van verzoeksters minderjarige zoon tevens een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 23.12.2021 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Op 23.12.2021 deed betrokkene een aanvraag gezinsherening in functie van V.J.E. (RR: [...]), van Nederlandse nationaliteit, in toepassing van artikel 40bis van de wet van 15/12/80.

Aangezien de aanvraag van betrokkenes moeder, de genaamde S.X.V. (RR: [...]), werd geweigerd door middel van een instructie bijlage 20 op 22.06.2022 wordt ook de aanvraag van betrokkene zelf geweigerd.

Het is in het belang van het kind dat het door de moeder vergezeld wordt.

Het recht op verblijf in toepassing van artikel 40bis wordt aan betrokkene geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

"1. Ten gronde: Schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve rechtshandelingen en schending van artikel 40 ter vreemdelingenwet.

Dat de bestreden beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie -en asielbeleid een beslissing van bestuurshandeling uitmaakt zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering van de administratieve bestuurshandelingen dient te worden gemotiveerd.

Dat bijgevolg de Staatssecretaris van Migratie en asielbeleid zijn beslissingen op gemotiveerde wijze dient te nemen en dat zulks niet is geschied.

Dat dit niet geschied is, minstens op zeer gebrekkige wijze, moge onder meer blijken uit de hierna opgesomde vergissingen en fouten in de bestreden beslissing van de Staatssecretaris van migratie- en asielbeleid.

Dat het Hof van Cassatie geoordeeld heeft nav. de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijke waarborg tegen willekeur is en geldt als bewijs dat de voorgelegde middelen onderzocht werden en de uitspraak beredeneerd werd; (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932, I, 166.)

Dat dit principe eveneens werd opgenomen in de Grondwet, m.n. onder art. 149 van de Grondwet;

Dat een ondeugdelijk gemotiveerde bestuurshandeling leidt tot een gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en geldt als bewijs dat de Staatssecretaris van Migratie -en asielbeleid de hem voorgelegde middelen niet zorgvuldig onderzocht heeft en zijn uitspraak niet beredeneerd heeft;

Dat er in casu sprake is van een onjuiste en manifest gebrekkige motivering van de beslissing.

Verweerster is van mening dat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 40 bis §2, eerste lid, 4° vreemdelingenwet omdat verzoekster onvoldoende zou hebben aangetoond 'ten laste' te zijn van haar Nederlandse moeder in Suriname.

Verweerster motiveert:

"(...) Ter staving hiervan werden volgende documenten voorgelegd:

-Balans jaren 2019 en 2020 opgesteld door Administratie en Advieskantoor B&N BV van de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon, Naomi's Care in Nederland;

-Aangifte inkomstenbelasting inkomsten 2020 (Nederland) op naam van de referentiepersoon

-Een arbeidsovereenkomst op naam van betrokkene van haar tewerkstelling bij Telecommunicatie Autoriteit Suriname en bijhorende loonfiches;

Een aantal uittreksels van stortingen van geldbedragen ten gunste van betrokkene (via tussenpersoon).

Wat het onvermogen betreft, dient vastgesteld te worden dat dit niet afdoende werd aangetoond. Wel in tegendeel, betrokkene was wel degelijk vermogend in het land van herkomst of origine, zo blijkt uit de arbeidsovereenkomst en bijhorende loonfiches van haar tewerkstelling in Suriname. (...)"

Aangezien de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden van verzoekster werd geweigerd, werd dezelfde dag ook de aanvraag tot verblijf van meer dan drie maanden van de minderjarige zoon geweigerd met als motivering: "aangezien de aanvraag van betrokkene's moeder, de genaamde S. X. V. werd geweigerd door middel van een instructie bijlage 20 op 22.06.2022 wordt ook de aanvraag van betrokkene zelf geweigerd. Het is in het belang van een kind, dat het door de moeder vergezeld wordt."

Deze motivering is manifest gebrekkig omwille van volgende redenen:

Verzoekster maakte reeds op 23/03/2022 een begeleidende brief en maar liefst 14 stukken over aan de gemeente van haar verblijfplaats. Verzoekster legt het bewijs van overmaking van haar brief en stukkenbundel voor (stuk 2)

In deze brief wordt het volgende vermeld (stuk 3):

"Geachte heer, mevrouw,

Ik ben de raadvrouw van Mevr. S.X.V., van Surinaamse nationaliteit en geboren op 28/07/1986, gekend onder RR-nummer [...] en diens zoontje S.J.-P., geboren op 11/09/2006 te Paramaribo en gekend onder RR-nummer [...].

Mijn cliënte en haar zoon deden een aanvraag gezinshereniging met hun Nederlandse (groot)moeder, Mevr. V.J. en zij dienen hun dossier te vervolledigen.

Mijn cliënte wenst volgende toelichting te geven bij haar situatie.

Cliënte kwam eind juni 2021 samen met haar zoon naar België om haar moeder te vervoegen.

Zij en haar zoontje vroegen op 23/12/2021 een verblijf aan op basis van gezinshereniging.

Sinds het vertrek van haar moeder naar Nederland wordt cliënte financieel onderhouden door haar moeder. Cliënte behaalde haar diploma middelbaar maar deed geen hogere studies. Bovendien lijdt zij sinds 2012 aan hyperthyreoïdie (dixit haar schildklier maakt teveel hormonen aan waardoor cliënte kampt met hoge bloeddruk, hartkloppingen, diarree,...). (stuk 7) De noodzakelijke behandeling was echter niet beschikbaar in Suriname waardoor cliënte lange tijd medische klachten had. Ondertussen onderging cliënte een jodiumkuur voor schildklierkanker in België. De moeder van cliënte betaalde hiervoor meer dan 10.000 euro (zie factuur stuk 4)

Zij werkte in het verleden voor een telecombedrijf en had een gemiddeld maandelijks netto inkomen van 3770 Surinaamse dollar of 160 euro. (stukken 1) Echter met dit bedrag kwam cliënte uiteraard niet rond. Cliënte was een alleenstaande moeder (stuk 13). Er is geen vader gekend (zie geboortakte zoon).

Hoewel de levensstandaard in Suriname uiteraard lager ligt dan die in België kwam zij met haar inkomen niet rond. Cliënte betaalde een huur van 2000 Surinaamse dollar per maand (stuk 2 en 3) en ook elke maand betaalde zij 500 Surinaamse dollar aan busvervoer voor haar zoon naar school (stuk 5). Dus enkel voor huur en schoolvervoer diende zij al 109 euro (2500 SRD) te betalen per maand. Daarnaast had zij haar maandelijkse vaste kosten voor zichzelf en haar zoon, schoolkosten en medische kosten. Cliënte heeft geen onroerende goederen in eigendom. (stuk 12)

De inkomsten van cliënte waren dan ook ontoereikend en zij had de financiële hulp nodig van haar moeder. Mevr. V. zendt al sinds 2018 op regelmatige basis geld naar haar dochter. Zij deed dit zelfs zo vaak dat zij op een gegeven ogenblik werd geblokkeerd voor buitenlandse verzendingen en zij het geld via haar dochter J. moest laten overmaken aan mijn cliënte. Cliënte legt echter de rekeninguittreksels voor van haar moeder waaruit blijkt dat zij de gelden eerst overmaakt aan J. die op haar beurt het geld overmaakte aan haar zus X.. (stuk 9, 10 en 11)

De moeder van cliënte, Mevr. V., beschikt over een voldoende ruim inkomen om haar dochter en kleinzoon te onderhouden. Zij oefent reeds lange tijd een zelfstandige activiteit uit onder de vennootschap Naomi's care. Zij werkt als zorgkundige en had in 2020 een gemiddeld maandelijks netto-inkomen van meer dan 2000 euro (stuk 4). Mevr. V. beschikt over een Nederlandse zorgverzekering die ook haar medische kosten in België dekt. Voor cliënte en haar zoon werd een aanvraag tot aansluiting ingediend bij de CM, doch de aanvraag is nog hangende gezien men nog wachtende is op een S1- formulier uit Nederland.

Cliënte maakt u dan ook volgende documenten over:

1. Arbeidsovereenkomst plus loonfiches
2. Huurovereenkomst;
3. Betalingen huur;
4. Bewijzen inkomsten moeder;
5. Facturen busvervoer zoon;
6. Betaling voorschotfactuur behandeling schildklier;
7. Medisch verslag cliënte
8. Geldtransacties tussen moeder en dochter 2018-2020;
9. Geldtransacties 2021 tussen X. en J.;
10. Rekeninguittreksels Mevr. V. (geldtransacties naar J.) 2021;
11. Bewijs geen onroerende goederen vanaf geboorte tot heden;
12. Bewijs burgerlijke staat van cliënte;
13. Nederlandse ziekteverzekering Mevr. V.
14. Bewijs aanvraag mutualiteit voor cliënte en zoon

Met dank mij goede ontvangst van dit schrijven te bevestigen.

Met achting,

Vander Velpen Hanne”

In de motivering van de weigeringsbeslissing wordt er echter slechts naar vier stukken verwezen, met name naar:

- Balans jaren 2019 en 2020 opgesteld door Administratie en Advieskantoor B&N BV van de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon, Naomi's Care in Nederland;
- Aangifte inkomstenbelasting inkomsten 2020 (Nederland) op naam van de referentiepersoon
- Een arbeidsovereenkomst op naam van betrokkene van haar tewerkstelling bij Telecommunicatie Autoriteit Suriname en bijhorende loonfiches;
- Een aantal uittreksels van stortingen van geldbedragen ten gunste van betrokkene (via tussenpersoon).

Uit deze stukken concludeert verweerster dat verzoekster werkte in Suriname en dus niet ten laste was van haar Nederlandse moeder.

Aangezien de wel bijzonder beperkte motivering, nam de raadsman van verweerster telefonisch contact op met verweerster om zeker te zijn dat het loket Migratie te Deurne het “volledige” dossier van verzoekster aan verweerster had overgemaakt. Dit bleek echter wel het geval te zijn. Verzoekster stelt wel vast dat het loket Migratie te Deurne pas zeer laat het dossier van verzoekster aan verweerster heeft overgemaakt (met name pas op 20/06/2022 en dus 3 dagen voor de uiterlijke datum om een

beslissing te nemen in het dossier van verzoekster. Verzoekster zelf had nochtans haar brief en stukken reeds op 23/03/2022 aan het loket Migratie te Deurne bezorgd zie stuk 2). Het is echter algemeen geweten dat de Stad Antwerpen kampt met een gigantische achterstand in het verwerken van de verblijfsaanvragen. De situatie is zelfs zo dramatisch dat zij telefonisch niet meer bereikbaar zijn tot 31/08 as. Verzoekster vermoedt dan ook dat de bijzonder gebrekkige motivering te wijten is aan tijdsgebrek.

Dit neemt echter niet weg dat beslissingen afdoende moeten worden gemotiveerd en rekening moeten houden met alle elementen aanwezig in het dossier, hetgeen in casu niet gebeurde.

Verzoekster heeft nochtans uitgebreid gemotiveerd waarom haar inkomen in Suriname absoluut ontoereikend was om van te leven. Uit haar loonfiches bleek dat zij een gemiddeld inkomen had van 160 euro per maand en dat haar huurkosten en kosten van schoolvervoer voor haar zoon alleen al 109 euro per maand bedroegen. Over deze stukken zoals schoolfacturen, huurovereenkomst, medisch verslag van cliënte, wordt in de bestreden beslissing niets vermeld.

De motivering van de bestreden beslissing beperkt zich tot te stellen dat verzoekster een inkomen had en dus niet ten laste was van haar Nederlandse moeder.

Deze motivering is dan ook manifest gebrekkig."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster op 23 december 2021 in eigen naam en in naam van haar minderjarige zoon een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Nederlandse moeder. Zoals verzoekster ook aanvoert in haar verzoekschrift, blijkt uit het administratief dossier dat de advocate van verzoekster op 18 februari 2022 een brief stuurde aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Met dit schrijven wenste verzoekster haar aanvraag te vervolledigen en overhandigde zij aan verweerder de volgende stukken, die vervat zijn in het administratief dossier:

1. Arbeidsovereenkomst plus loonfiches;
2. Huurovereenkomst;
3. Betalingen huur;
4. Bewijzen inkomsten moeder;
5. Facturen busvervoer zoon;
6. Betaling voorschotfactuur behandeling schildklier;
7. Medisch verslag cliënte;
8. Geldtransacties tussen moeder en dochter 2018-2020;
9. Geldtransacties 2021 tussen X. en J.;
10. Rekeninguittreksels mevr. V. (geldtransacties naar J.) 2021;
11. Bewijs geen onroerende goederen vanaf geboorte tot heden;
12. Bewijs burgerlijke staat van cliënte;
13. Nederlandse ziekteverzekering mevr. V.;
14. Bewijs aanvraag mutualiteit voor cliënte en zoon.

In de eerste bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster enkel volgende stukken neerlegde ter staving van haar aanvraag:

1. Balans jaren 2019 en 2020 opgesteld door A. & A. B&N BV van de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon, N.C. in Nederland;

2. Aangifte inkomstenbelasting inkomsten 2020 (Nederland) op naam van de referentiepersoon;
3. Een arbeidsovereenkomst op naam van betrokkene van haar tewerkstelling bij Telecommunicatie Autoriteit Suriname en bijhorende loonfiches;
4. Een aantal uittreksels van stortingen van geldbedragen ten gunste van betrokkene (via tussenpersoon).

In de eerste bestreden beslissing wordt niet verduidelijkt waarom de andere stukken die verzoekster neerlegde en zich in het administratief dossier bevinden, niet in rekening genomen worden bij het nemen van de beoordeling van verzoeksters aanvraag. Er wordt door verweerder geen nota met opmerkingen neergelegd. De Raad dient dan ook vast te stellen dat niet blijkt dat verweerder is overgegaan tot een *in concreto* onderzoek van alle voorgelegde stukken en bij uitbreiding van de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Verzoekster kan dan ook worden gevolgd waar zij betoogt dat verweerder geen grondig onderzoek heeft gevoerd. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

Aangezien de tweede bestreden beslissing integraal steunt op de eerste bestreden weigeringsbeslissing, dient de vernietiging hiervan zich tevens op.

Het enig middel is in aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 22 juni 2022 worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT